

מושיקו

„מושיקו“ פנה שושיני אליו. „פתח את הברית, אני רוצה לבדוק את הרובה“. מושיקו פתח את הברית. שושיני בדק את התושבת, ותחב את אצבעו הקטנה לבית הבלעיה, אח״כ טפח על כיסיו של מושיקו, לודא שלא נותרו שם כדורים.

„וזכר אתה מושיקו, שפעם, מומן, למדת את מצב השכיבה הנכון עם משען?“
„זולה המפקד“ ענה מושיקו, רק לפני חצי שעה שכבתי פה, וגפן בדק אותי הייתי בסדר.“
„אין דבר, ננסה שנית“, ענה שושיני. „שכב וגבדוק אותך בדיסקית“.

מושיקו שכב ישר מאחורי שקית החול, רגליו צמודות והקת כמעט מתחת לבית שחיו.
„מושיקו“, פנה אליו שושיני, שכרע על ברך אחת לידו, קח את רגלך השמאלית יותר שמאלה, שים את הרובה בכתף ואחוז היטב, אל תתשתמש במשען, אני אקרב אותו אליך“.

מושיקו ביצע את ההוראות ושכב נוח פחות או יותר. שושיני קרב לו את השקית, קרוב ומתחת לגב ידו השמאלית. „זהו זה“, רטן מושיקו. „עכשיו נוח“.
שושיני לקח בדיסקית כיוון, שכב מול מושיקו, הושיט ידו ונגע בתריס הכונת העליונה, של הרובה.
„עכשיו המרחק טוב, מושיקו, אתה תירה בדיסקית שלי, אתה יודע איך?“

„אתה צוחק עלי, המפקד! את זה עשיתי לפני עשר שנים, ואתה מתחיל מחדש?“
„מושיקו“, ענה שושיני, „אל תדבר עכשיו, תירה בוהירות בדיסקית“.

מושיקו כיוון מהר ומשך בהק, כך שהרובה הרתיע כלפי מעלה. — „יופי! מצוין!“ קרא מושיקו. „לא, השב שושיני בהחלטיות, לא זו בלבד שהמכוון היה בלתי מדויק, אלא לחיצת ההדק שלך רעה, ככה לא תצליח לקלוע“.

„וא, שושיני, בלונדפארק אני עושה כל הזמן בולים, הרוחתי כבר הרבה פרסים“.
„מושיקו, תגיד את האמת: כמה כסף אחת משלם שם עד שאתה פוגע אחד בبول?“
מושיקו השעין את ראשו בידו וענה במבוכה: „האמת שלא כל כדור פוגע, אבל זה המגזל בלונדפארק מקלקל שם את הרובים בשביל לסחוט כסף“.

„עכשיו מושיקו“, המשיך שושיני, „אנחנו גבדוק קודם את הכיוון שלך, בוא לתחנה מס' 2, במקום שבדוקים ומשפרים את הכיוון“.

הם הלכו „לתחנה“ שבה ניצב שולחן, ולידו משענת כיוון עם רובה. על השולחן היו מונחות פחיות, כדוגמת כונות מגוללות.

מלבד זה היה מונח על השולחן קרש באורך של כ־130

„הרובה הזה יורה כמו מטאטא“, הכריז מושיקו. „בחי, אם אני זורק אבן אני עושה בול אחסן מהרובה הזה“.

„מה יש לך מושיקו?“ שאל אותו המ״פ שאך זה הגיע לנקודת היירה בחמישים מטר, מקום שפלוגתו ירתה תורגילי הכנה לאות הקלע.
„בחי, המפקד, זה הסמל נתן לי את הרובה הזה ואמר „הוא טוב“, ואני מסתכל בכונת, אני מגשק כל כדור לפני ששם אותו ברובה, ואין לי אף חור יותר טוב מהציגול הזה הגדול, יעני החיצון“.

המ״פ נטל את הרובה להסתכל בו, על הקת היתה מדבקה עם חותמת היחידה.

„רואה אתה מושיקו“, פנה אליו המ״פ בהראותו על החותמת, „רובה זה עבר אתמול בדיקה של הנשק, והנה הסימן. רובה זה הוא טוב, בוא, נראה אותך שנית“.
מושיקו חזר למקומו טען במהירות 5 כדורים כיון כהרף עין ומשך בהק, הקליע התיו אדמה מלפני המטרה, וגשמעה שריקה של נחו.

„לאט מושיקו“, קרא המ״פ שעמד מאחוריו „אין מה למהר“, מושיקו טען כדור שני וירה שוב במהירות. הקליע הרים עננת אבק מעל למטרה.

„מושיקו“, פנה אליו המ״פ, „פרוק את הרובה ובוא אתי“.
מושיקו פרק את רובהו, כשכעס ובושה ניבטים בפניו, וניגש אל המ״פ.

„סמל שושיני“ פנה המ״פ לאחד התובנים, „גש עם מושיקו שנית לתחנה מס' 2 ומס' 4 ובדוק את המכוון ולחיצת ההדק שלו, אם יש צורך עבדו אותו עד שיהיה מוכן לגשת למטות ברצינות“.

סמל שושיני הלך עם מושיקו לתחנה מס' 4, שם מצא את חברו רב״ט גפן בוחן את אחד החיילים ביריה בדיסקית. הוא חיכה עד שגפן גמד ואח״כ אמר לו:

„תרשה לי להשתמש קצת במתקנים שלך“.
„בסדר“, ענה גפן, „הם עומדים לרשותך“.

„שושיני כרע על ברכיו לידו...“

מוטב שתשאיר פס לבן קטן, כמו כאן, כדי שתבחין בין הלהב והכתם השחור של תורה-כיוון. ראה גם, שהלהב יהיה בדיוק בגובה הכתפיים ובאמצע, הנה כך, או יותר נכון, שכתפי האתנה יהיו בגובה הלהב בדיוק, והלהב באמצע הכתפיים, גם כן בדיוק, אם תשמור על כך תצליח" (ציור מס. 2).

"טוב, חליק מפסוט, אעשה לך את זה", ענה החניך. שושני סתר את סידוריה-כונת שצעה בעצמו והושיט למושיקו את המטרה עם דגמי הכונת. מושיקו סידר הפעם בזהירות את הדגמים על מטרת הייצוג, הרחיק את ראשו, הסתכל באלכסון, אח"כ שוב הניח קצת, ולבסוף אמר בשביעת רצון: "בול".

"נכון, — זהו בול", ענה שושני אחרי בדיקה. "עכשיו עשה אותו דבר בקרש הכיוון, ושימלב שיקה מדויק". מושיקו טיפל מחדש בקרש הכיוון, הניח בו את הכונת ואחרי מספר דקות אמר לעצמו בקול: "יפה מאוד, מושיקו, אתה עכשיו בסדר".

שושני כיון דרך כונת הקרש ואמר "מאה אחוז, עכשיו כוא ונכון ברובה. שכב כאן מאחורי משענת הכיוון הנמוכה, וכונ את הרובה למטרת הייצוג ההיא על העץ במרחק 25 מטרים". מושיקו שכב בורחות והתחיל לכונ. הוא טפח קלות על קת הרובה לכיונים שונים ולבסוף מבלי לגעת ברובה אמר: "גם זה בול".

מושיקו קם, ושושני שכב והסתכל בכונות: "כן, מושיקו, ככה אתה בסדר". שושני הניח את קת הרובה, ואמר: "עוד פעם אחת עשה זאת, ובדיוק אחרי הבדיקה של המכון השני, שניהם היו שבעי-רצון".

"אני מושיקו".

"עכשיו מושיקו בוא ר- נעבוד באופן יסודי על לחי- צת ההדק שלך, אתה אינך נעלב?"

— "לא שושני, אתה מלמד מצוין, לא כמו הילד ההוא שם, עם הסטרמפה על השרול- שלו, שעושה עצמו חשוב. כל הבוקר רצה שאני אדקלם לו את חוק הכיוון. מה אני? אחר ארטיסט מ- "הבימה"? אני לא חנה רור- בינה, ולא הניא, איך קוראים לה שם, מרחוב נתנמן, סתם- חי לה פעם וקורציה, אני אחד מושיקו, איש פשוט. היידה, שושני, עד הצהריים אני רוצה לירות עוד פעם אחר-מקבץ סוכר. אקח את המטרה לקטן שלי, לאברמי קו, יראה מי האבא שלו, גם

ס"מ, ובו חריצים. בקצהו של הקרש היתה תקועה מטרת- ייצוג קטנה. שושני הושיב את מושיקו ליד השולחן והסביר לו: "ראה אתה את הקרש, הנה לך אתנה גדול, ולהב גדול, סדר אותם בשני החריצים האלה כך, שיתקבל מכון נכון. את האתנה שים בחריץ הקרוב אליך, ואת הלהב בחריץ הרחוק. זה שבאמצע הקרש, אח"כ הניח את הלהב, כך שהכונות תהיינה מכוונות לכאן, אל מתחת לתורה-כיוון". והוא הראה בקצה עפרונו את הנקודה שהתכוון אליה, בתחתית ובאמצע תורה-כיוון.

מושיקו לקח ללא מלים את שתי הפחיות ונעץ אותן במקומות המתאימים, אח"כ הרים את קצהו הקרוב של הקרש לכתפו, וכיוון דרך הכונת. הוא הושיט ידו ותוך כדי כיוון הניח ולבסוף אמר: "תמאם".

שושני נטל את הקרש וכיון אף הוא, הבעת תמיהה הופיעה בפניו.

"זהו הכיוון הנכון שלך?"

"כן", ענה הלה.

"מצטער מושיקו — אך זה אינו כיוון. הלהב אינו במקומו, הוא אינו באמצע האתנה ואיננו בגובה כתפיו. אתה יודע את חוק הכיוון?"

מושיקו נעלב. "אני מושיקו סבל מסלוניק, הייתי סוחר הסליקים של אושרקה" לפני שאתה ידעת מה זה רובה. אני מושיקו הורדתי את המכבשים לכביש, שהיו מלאים רובים פולנים, ודפתי את האינגליו. סחבתי על הגב הזה את חביות המלט הלבן עם הנשק, עד שהפיל חבית אחת, שנשברה, והתגלה הסוד!". אני הייתי קובר סליק לפני כל ארוחת-בוקר ואתה שואל אותי על חוק הכיוון? ואללה, שושני, אתה מצחק עליי".

שושני הקשיב ברצינות למונולוג, ואמר: "מושיקו, כולם מכירים אותך, ויודעים על מעשיך, אך כל זה אינו מצדיק שלא תדע לקלוט. הרובה אינו רוצה לדעת שמושיקו שוכב מאחוריו, הוא רוצה שתכוון טוב, ותלחץ טוב על ההדק, אינני מבקש שתדקלם לי את חוק הכיוון, אך ראה כאן על השולחן, מטרת הייצוג הזאת — הנה להב גדול, והנה אתנה. את הפחיות האלו סדר אתה על השניה, כך שיתקבל מכון נכון".

מושיקו תפס בכעס את שתי הפחיות הנוספות שהיו מונחות על השולחן והציגן במהירות על מטרת הייצוג, הסתכל רגע ואמר: "זהו זה!".

שושני ראה תמונה מסולפת (כזו הנראית בציור מס. 1):

ציור מס' 2

ציור מס' 1

ואמר למושיקו: "זה אינו נכון, אתה חייב לכוון כך", והוא הניח מחדש את דגמי הכונות והסביר לו על גבי הדגם: "את קצה הלהב שים בדיוק מתחת לתורה-כיוון ובאמצע

(*) "אשרקה" — אל"מ אשר פלד. כיום ראש אגף החימוש במשרד-הבטחון — היה החמש הכללי של ארגון ההגנה ואחראי ל"טרנספורטים" של נשק. (**) רמז לתקלה שאירעה ב"1935 בשעת העברת נשק בלתי יליגלי לארץ, כשחבית מלט נפלה בנמל יפו נשברה והתגלה מה הכיל המשלוח באמת.

סבל גם חייל". ומושיקו ה' פסיק לפתע את שטף דיבורו, וכאילו שקע במחשבות על משפחתו.

"כן, בוא ונמשיך". אמר שושני. הם ניגשו לתחנה מס' 4. מקום ששושני בדק את ידיתו של מושיקו בדיסקית אותו בוקר. הם ישבו שניהם על השמיכה שהיתה פרושה

על הארץ ושושני מסר את הרובה למושיקו: "לפות את צואר הקת, והנה אצבעך על ההדק". מושיקו עשה כך. "עכשיו הרם את האצבע שעל ההדק" כשמושיקו עשה כך, הכניס שושני את אצבעו שלו בין ההדק ובין האצבע של חניכו.

"עכשיו מושיקו", אמר שושני, "עצור נשימתך ולחץ על ההדק, כמו שלחצת במטוח". מושיקו סחב באחת את ההדק על שתי לחיצותיו, ובמקט מעך את אצבעו של שושני אשר הלץ אותה תוך כאב. "לא כך, מושיקו. הנה אראה לך. תן לי את הרובה". שושני לפת את צואר הקת ואמר למושיקו להכניס את אצבעו באותו אופן שהכניס שושני עצמו קודם: מושיקו עשה כך.

"שים לב", אמר המדריך, "ברגע שאני שם את הרובה בכתף, אני לוחץ לחיצה ראשונה. כך, אתה מרגיש?" והוא לחץ על ההדק באמצעות אצבעו של מושיקו. "כן, עכשיו זה ברור", ענה מושיקו.

"שים אצבעך על ההדק..."

"ואחר כך" המשיך שושני, "אני לוחץ לאט-לאט את הלחיצה השניה כשהרובה כל הזמן מכון, ואינני נושם. אתה מרגיש באצבעך?"

"כן, זה ברור, זה כמו שאתה מושך קליף בזהירות, בשרועה להציץ אם יש אס".

"בדיוק", ענה לו שושני, "אתה מושך לאט, כאילו אינך מרגיש, וההדק זו לאט. אתה לוחץ הלאה, ופתאום — טרם! הכדור יצא כמו מעצמו, כשהרובה היה מכון".

"עכשיו מושיקו קח אתה את הרובה, עבור למצב שכביה,

מקבץ של 8 ט"מ

כון למטרה היא שעל העץ, ואני אחזיק כל הזמן את האצבע שלי מתחת לשלף, כדי להרגיש.

מושיקו שכב, דרך את הרובה, ושושני הכניס אצבעו בין ההדק ובין זו של החניך.

"מושיקו, תירד בזהירות. המהירות תבוא אחר-כך". מושיקו נשם, הוציא את האויר מריאותיו, כיון ממושכות, ושושני הרגיש שהפעם הלחיצה היא נכונה ואיטית, קצובה, ויבלי הנוצת הנשק. תוך כדי כריעה על יד החניך, עצם שושני את עינו השמאלית ומבלי לנוע כיון מעל קצה הלהב, אל אבן קטנה שהיתה מונחת על הארץ. שושני כמו חניכו, לא נשם, ושמר על קו הכיוון אל האבן. הוא ראה שהלהב נשאר כל הזמן באותו מקום ביחס לאבן.

מושיקו המשיך ללחוץ והדרוך השתחרר. שושני היה שבע-רצון. הלהב לא נותר ממקומו בזמן שהדרוך השתחרר, סימן שלא היתה "סחיבת הדק".

עוד שני נסיונות, ושושני בדק את מושיקו בדיסקית במצב שכביה, והיה שבע רצון: גם מושיקו הרגיש בטחון. "הייתה שושני בוא ונרביץ במטוח על רטוב. מספיק לשחק! היום אני עושה מקבץ שאברמיקו יהיה מבסוט מאבא שלו".

הם ניגשו בחזרה למטוח. במטוח ירה מקצה בשני תצאים: חציו ירה ברובים מקליבר זעיר, וחציו ברובה השיירות. שושני, אני רוצה לירות עליהטול ברובה שלי. "לא", ענה שושני, "ראשית עליך לירות בטרטו, ואם יהיה לך מקבץ טוב, תירד ברובה שלך".

"אבל למה?" התעקש מושיקו, "הלא אני כבר תמאם". "ישנן כמה סיבות. ראשית כדור רובה צבאי עולה הרבה כסף, שנית לרובה הצבאי יש רתיעה, ואם חייל אינו יורה טוב בטרטו, שאין לו רתיעה, חבל לבזבז את זמנו הלאה, מוטב שילמד בטרטו".

(סוף בעמ' 85)

ידיעה מספיקה בחבלה ובהגדסת-שדה ועירה. צייד-
הטנקים לוחם במסגרת המערך הנ"ט הכללי של
המוצב אליו הוא משתתף.

• טנקים של האויב יש להטריד, למנוע מהם
ציוד ואספקה בכל-אשר-יהיו, ולהתנבל להם עד
השמדתם. על הלוחמים הנגד-טנקים, החל מצייד-
הטנקים ותותחן הנגד-טנקי ועד לאזרח המצית את
תחנת-הדלק שלו, בהתקרב אליה שריון האויב —
להיות חדורים אמונה ובטחון בעצמם, בכלי-נשקם
ובאמצעי-פעולתם — ובעלי החלטה נפשית איתנה
להתגבר על אויבים נושאי-פורענות, ולהכחידם.

שלך
"יצחק"

הוא מובטח ביותר מפני התקפתו של טנק, או לפחות
בפני פגיעה ישירה.

ב. את הקשיים הטבעיים של הקרקע לגבי הטנק
מגביר הוא על-ידי הקמת מכשולים מלאכותיים.

ג. הוא משתף פעולה עם יחידה "תקינה" של
חיל-רגלים או חיל-תותחנים, אשר שומה עליה
להפריע לרגלים של האויב המלוים את הטנקים
להבטיחם.

לקח הקרבות

• אדם יכול לעמוד מול טנק — באם לחימתו
משולבת במערך הנגד-טנקי הכללי ובאם קיבל
הכשרה מעשית ונפשית ראויה.
• צייד-הטנקים הנו חייל-רגלי מעולה, בעל

" מושיקו " - סוף סעמ' 74

מושיקו ששמע את ההצעה, נזק על הדובר, תפס אותו
בחולצתו וצעק: "חללה בוא ונתערב, אני נותן אחד אדום,
ואתה שילינג, שאני עושה מקבץ אחד טוב ממך ברובה
הצבאי!". הנתקף הוריד בתוקף את ידו של מושיקו ואמר
בשקט: "נחיה ונראה". המקצה — מלבד אדם אחד שמקבצו
היה גדול מדי, והוא היה צריך לחזור על המקבץ בטריטוריה
עבר לירות ברובה השירות, מקבצו של מושיקו ברובה
השירות היה 9 ס"מ. הוא חטף את מטרתו, ורץ אל חברו
להתערבות: "היידה! זה שכנוי, הראה את גבורתך,
כמה עשית?"

חברו עמד והביט עצוב במטרתו. הוא היה בה רק ארבע
פגיעות מפורות, והפגיעה החמישית היתה בשולי מסגרת
המטרה, מרוחקת הרבה מהפגיעות האחרות.
הוא הוציא שילינג מכיסו והושיטו למושיקו.

קח! אמר בכעס.

לא צריך! היום מושיקו מבוסס, והוא מותר. היום
מושיקו נהיה חייל, לא מפחד יותר מהרובה. זה הרובה
מהיום חבר של מושיקו. מושיקו רוצה מקבץ — יש מקבץ!
מושיקו רוצה בול — יש בול!

"היידה שושני, הלילה אל, מרקו הגנב שותים ארק!
אבל אל תשכח, תבוא...!".

המקצה היווה גמר, ושושני צוה על מושיקו לשכב
בנקודת-ירידה, שרובה טריטוריה מונח על המשען שבה.
"מושיקו" פנה אליו, קח את הרובה, ואחוז אותו במצב
יריה ללא משען. הלה עשה כך, ועכשיו אני מקרב לך את
המשען, שיתאים לגובה ירך.

שושני קירב אליו את השקית. "עכשיו זה טוב?"

"כף, כמו בבית", ענה מושיקו.

"כשתיתן פקודת אש, אל תמהר", הוסיף שושני, כון
וירה כאלו אין לך כדור ברובה.

"על הכיפק, שושני, היום אתה האבא שלי, ואם אני
יורה טוב, אתה מקבל אצלי כוס ארק כזה גדול אצל מרקו
הגנב על יד הנמל".

שושני חיך לשמע ההבטחה. ניתנה פקודת "אש".

מושיקו ירה 5 כדורים, איש לא דיבר, כשגמר גורו אגלי
ועה ממצחו. מושיקו הצהיר: "עשיתי כמו בדיסקית, צריך
להיות טוב". בדיקת המטרה שהיתה בטוח 50 מ', הראתה
מקבץ של 8 ס"מ. מושיקו היה מאושר, חטף את המטרה
ונשק אותה. "בראו מושיקו" הוא קרא ונפגף במטרה
לעיני חבריו.

"הביטו איך הוא מתגאה", רטן אחד מאנשי המקצה.
"נראה אותו ברובה הצבאי!".